

temps dels monuments megalítics. Es a dir, quan els homes adoraven el Sol.

La gran difusió i popularitat de la sardana arreu de les terres catalanes, és, sens dubte de cap mena, un resultat més del renaixement de l'esperit català durant la passada centúria. La sardana era, en principi, una dansa local del nostre Empordà i la Selva. I així fou fins a les darreries del segle XIX i començaments de l'actual, temps en què va anar estenent-se per totes les contrades del país, fins arribar a ésser considerada unànimement com la dansa catalana per excel·lència.

A Figueres, per les Fires i Festes de la Santa Creu de l'any 1850, fou anunciat un ball públic a la plaça, on es varen ballar les anomenades "sardanes llargues". O sigui, les sardanes del mestre Pep Ventura. Deu anys més tard, la regina Isabel II visitava Montserrat, on li fou ofert un recital de sardanes per la cobla de l'"Avi Pep". De l'any 1860 al 1865, les sardanes figuraven sovint en els concerts de Clavè. Després, les cobles de Figueres i de Castellò d'Empúries, donaren diverses audicions a la Ciutat Comtal, cap i casal de Catalunya, desvellant l'afecció dels barcelonins per la dansa més bella. De mica en mica, la sardana anà guanyant terreny i adeptes. I tot això, com tots vosaltres ja sabeu, gràcies a l'extraordinària obra portada a cap pel nostre Pep Ventura, el qual donà a la sardana una veritable categoria artística, reformant la cobla i creant la "sardana llarga".

Hom ha dit que si no hagués estat pel geni d'en "Pep de la Tenora", és molt possible que la sardana avui ja no existiria. I això, estimats oients d'aquesta hora catalana, empordanesa i pirinenca diària de "Ràdio Popular", és ben cert. Tot el que ara és la sardana ho devem, sens dubte, a aquell empordanès que va nèixer al cor de la terra de Maria Santíssima; a aquell empordanès que mereix un monument a la "seva" ciutat de Figueres... i que, segons sembla, no trigarà pas gaire temps a tenir-lo.

Enguany, la sardana ja és universal. I, per això, repetim, avui celebrem el "Dia Universal de la Sardana". La dansa nascuda a l'Empordà —perquè així ho hem de dir—, s'ha escampat arreu del món. Tothom la coneix, tothom